

Da det imidlertid ikke gaar an at formindſke | del gennem Indkomſtkatten oppebaarne Skatte-
beløb, bliver det en nødvendig Konſekvens
af dette Forſlag at forhøje den tilladte
Skatteprocent fra 3 til 3½ pCt.

Wilde man benytte Lejligheden til en
ringe Forhøjſe af Skatten, kunde man for-
høje den tilladte Skatteprocent til 4 pCt.,
hvorved turde paaregnes en Merindtægt af
mellem 350,000 og 400,000 Kr.

En Indkomſt af:

1,000 Kr. betaler nu	12 Kr., vil komme til at betale	10½ Kr. (eventuelt	12 Kr.)
1,200 — —	18 —, — —	17½ — (—	20 —)
1,600 — —	36 —, — —	31½ — (—	36 —)
2,000 — —	54 —, — —	45½ — (—	52 —)
2,400 — —	72 —, — —	59½ — (—	68 —)
2,800 — —	84 —, — —	73½ — (—	84 —)
3,400 — —	102 —, — —	94½ — (—	108 —)
4,000 — —	120 —, — —	115½ — (—	132 —)
5,000 — —	150 —, — —	150½ — (—	172 —)
10,000 — —	300 —, — —	325½ — (—	372 —)
20,000 — —	600 —, — —	675½ — (—	772 —)
50,000 — —	1,500 —, — —	1,725½ — (—	1,972 —)
100,000 — —	3,000 —, — —	3,475½ — (—	3,972 —)

Endelig formener jeg, at Kommunerne
bindende bestemte Regler om Udſindſen
af Skatteindtægter paa Landet og i Køb-
ſtæderne ville være henſigtsmæssige, men at
det ſaa paa den anden Side ikke vil være
nødvendigt at gøre Kommunerne afhængige
af Indenrigsministeren paa dette Punkt. Her-
til ſigter det ſtillede Wændringsforſlag til § 2.

Medundertegnede W. Dineſen bemær-
ker til det af ham ſtillede Wændringsforſlag:

Efter min Mening vilde det være hel-
digſt, om der kunde udfomme en udtømmende
Lov om den kommunale Beſkatning, ſom for-
udſat i Lov af 6te Juli 1867 § 18, men da
der for Tiden næppe er Udſigt til inden for
en rimelig Tid at ſaa en ſaadan Lov, og da
den nuværende Tilſtand med Nødvendighed
kræver Forandring, tror ogſaa jeg, at man
foreløbig maa indſkrænke ſig til Wændringer
i det beſtaaende. Derimod mener jeg, at
naar man vil foretage Wændringer i den be-
ſtaaende Lovgivning, vil det være urimeligt
at holde ſig til den personlige Kommuneskat
alene, hvorimod det vil være rigtigere at
tage en Forandring i den ſamlede Kommune-

ſkat, der nu ſom bekendt i Landkommunerne
lignes under et paa Hartkorn og paa For-
mue og Lejlighed, under Overvejſe.

Medens jeg anſer det for henſigtsmæs-
ſigt ſom hidtil at fordele den kommunale Be-
ſkatning paa faſt Ejendom og paa Indtægt
eller efter Formue og Lejlighed, mener jeg, at
det er i højſte Grad ubilligt, ſom hidtil, at
lade den Del af den kommunale Beſkatning, ſom
lægges paa faſt Ejendom, udelukkende (med
Undtagelſe af Snekſtningſforpligtelſen) falde
paa ſaadan faſt Ejendom, ſom vedrører
Landbruget, hvorimod en retfærdig Ordning
og en deraf flydende Vættelſe for Landbruget
vil kunne opnaas, naar i Landkommunerne
al faſt Ejendom inddrages under den kom-
munale Beſkatning, ligesom Tilfældet er med
Hensyn til Beſkatning til Staten, jfr. For-
ordningen af 1ſte Oktober 1802, „hvorved paa-
bydes en aarlig Afgift af Beſiddelſe, Nytte
og Brug af faſte Ejendomme“, og ſom om-
fatter ſaa vel Afgift af Landbruget med
Hartkornsſkat, ſom af anden Bedrift med
Bygningſafgift.

Rundt om i Landet ere Kommunernes
Budgetter ſtegne og ſtige fremdeles, paa